

iyi günler ilk yar'larımızın değerli dostları,
bugün masal yarışmasında özel ödüle layık bulunan
sevgili Simal'ın öyküsünü paylaşıyoruz
Gül Çiçek... Simal 6'dan 7ye geçti...

En aşağıda öğretmenlerimize acil bir çağrımız var
çünkü yarın saat 15e kadar kayıt süresi...
Eğitimi 3 kez tekrarladık, öğretmenlerimiz çok memnun kaldılar,
ileri seviyelerini de istediler,
bu yönde de hazırlık yapıyoruz...
Belki katılmak isteyen öğretmenlerimiz olabilir düşüncesiyle paylaşıyorum,
daha sonra aynı konuda öğrencilere yönelik eğitimlerimiz de söz konusu olacak.
Aynı zamanda SEM Başkanı olduğum için
öğretmenlerle ilgili olan duyuruları paylaşıyorum...

Selam sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz...

İLKYAR

Ortaokul Öğrencileri ile "Robot Bilim Projeleri" yapılabilmesi için
"Robot Okur Yazarlık Eğitimi"
ÖĞRETMENLERE YÖNELİK ROBOTİK OKUR YAZARLIK EĞİTİMİ

29-30-31 AĞUSTOS 2016

Toplam 18 saat, 10:00-17:00 arası

Ücret: 300 TL (KDV Dahil)

Son Başvuru : 24 Ağustos 2016 saat: 15:00

Detaylı Bilgi: <http://sem.metu.edu.tr/>

Tel : 210 75 49

Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Sürekli Eğitim Merkezi

GÜLLER

ÇİÇEK

Ad: Fıma1

Soyad: Kahraman

GÜL GİĞEK

Bir varmış bir yokmuş, develer tehal pireler berber imiş. Gül adında küçük bir kız yaşamış. Bu kız on sekiz yaşında ymış. Uzun saçlı, esmer bir kızmış. Yemyesil gözleriyle, al yarak bir varmış. Annesini beş yaşında babasını da on üç yaşında kaybetmiş. Teyzesiyle birlikte küçük bir kasabada yaşamış. Gül'ün bir sorunu varmış. Gül arkadaşları vardı yanında konuşacak ve oynayacak kimsesi yokmuş. Tek arkadaşı Gıgек adlı kedisiymiş. Gıgек Gül'e dört yaşındayken getirilmiş. Gül ve Gıgек bu dostluklarını hala çok güçlü tutuyorlarmış.

Yine bir gün Gül, Gıgек ve Gül'ün en sevdiği kitabıyla ormana doğru yürümüşler. Erik ağacının altında oturmuşlar. Gül oturuyor Gıgек murıldana murıldana dinliyormuş. Dönüşte de yanına biraz çalı almış. Yaşlı teyzesini biraz olsun sevindireceğini düşünmüş ama nafile. Umurunda bile olmamış. Hızsuzun. Gül'e biraz yemek ve kedisine de süt vermiş isteksize. Gül okuduğu kitaplardan öğrendiği kadarıyla yaşlı cadılar ve ya kötü kalplilerin böyle yapacağını düşünmüş. Eyer teyzesi yaşlı bir cadıysa onu öldürebilir ve ya yiyebilirdi ama neden şimdiye kadar yapmamıştı. Yoksa hemen kaçmalıymıydı. Aklındaki bu sorularla uykuya dalmış. Sabah teyzesinin haykırışlarıyla uyanmış. Teyzesi kuru demet ve birazda suyla onun kahvaltısını vermiş. Gül'ü doğrucu bostana göndermiş. Gül öğlen sıcağına rağmen çalısınmış. Akşam oluncada topladığı sebzeleri satmış. Tam evin yolunu tutmuş ki birisi ona çarpmış. Sonra fark etmiş ki perdeleri yerinde yokmuş. Buna çok üzülen Gül artık eve gidemeyeceği sonucuna varmış. Kedisi Gıgек'le birlikte yollara düşmüşler. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe döz gitmişler.

Gül daha önce hiç o küçük kasabalarının dışına çıkmadığı için hangi yoldan gideceğini bilememiş. Aklında hep teyzesi varmış. Ne kadar acımasız olursa olsun Gül teyzesini anımsıyor üzülüyormuş. Aniden bastırın yağ mürden karmak için çabam yolları arıyormuş. Sırılsıklam olan kedi miyauluyormuş. Gül çok çaresizmiş kedisi ve onun karnları açmış. Üşüyor yoruluyormuş her adım başı. O ıssız sokaklarda sadece Gül'ün aşılama sesleri duyuluyormuş. Gül onsaın bayılı vermiş.

Bafakla birlikte Gül uyanmış. Ağzında fare olan kedisini görünce yüzünü bir tebesüm sarmış. Aqlık susuzluk bilmeden yola devam etmişler. Akşam kalmak için büyük yapraklardan ve biraz ağaç dallarından bir kulübe yapmışlar. O günlerinide buldukları meyve ağaçlarından topladıkları meyvelerle gecirmişler. Sürekli orada kalamayacağını anlayan Gül tekrar yola koyulmuş. Biraz gittikten sonra sık ağaçların olduğu eğlen güneşine rağmen güneş ışınları yere demiyormuş. Birden sesler gelmeye başlamış. Gelen sesin kaynaşını bulamayan Gül şaşkın çiçekt ise meraklıymış. Ses gelmeye devam ediyormuş. En sonunda çiçek ağzında küçük pembe bir şeyle gelmiş. Pembe, küçük yaratışı gören Gül kısa bir süclüğüne kayılmış. Uyanmış Pembe yaratık konuşmaya başlamış. Kendisinin adının Pembiş olduğunu ve minibaylardan geldişini anlatmış. Gül ve çiçeğe birkaç günlüğüne yardım edebileceğini söylemiş. Bunu utangaçça kabul eden Gül geceyi onların verdiği erzakla gecirmiş. Günlerce ağaçlarına yemek yapmak giymemiş olan Gül sabah biraz daha dinç uyanmış. Yanına aldığı yiyecekleri yollarına kaldıkları yerden devam etmişler. Buna çok üzülen çiçek yolda sürekli huysuzluk yapmış. Hiç görmediş; yerler bir çok güzellikler görmüş o güzelim yolda gözleri. Nereye gideceğini bilmeden sürdürdüğü bu yolculuk bir cihtlikte son bulmuş. Vardığı yer çok güzel bir yermiş. Belki yardım ederler umuduyla kalmış kapılarını. Kapı ardına kadar açılmış. İçeri de alınmış Gül ve kedisini. Bunu iyilik zanneden Gül hızla içeri girmiş. Orada Gül'ü köle yapıp ağır işlerde çalıştırmışlar. İkinci kez yüzüğü burkulmuş genç kızın. Ama birdaha çekip gidemeyeceğini için orada kalmaya mecburmuş. Temizlik yapıyor, taralarda bostanlarda çalıştırılıyormuş. Boş zamanlarında da gizlice kitapların olduğu balıme gidip, kitapların tozunu alıyor gibi yarıp saatlerce kitap okurmuş. O da istemiş ki okuduğu masallarda ki gibi onun sonunda mutlu sonla bitsin ama istisna böyle giderse kedisini de kendisini de o masallardaki gibi olmayacaktı. Yayıgın olarak duyduğu o masalları gerçekt zanneden pek az tişisi vardı. Kendisi de tabii omibayları, görene kaclar inanmazdı. Ama artık inanıyordu masallara, o masallar gibi yaşam sürmek istiyordu. Zmindeki kime anlatsa gelecekti.

Artık o hayalleri bırakıp gitmeye karar vermişti. Ama "Mereye?" sorusu hep aklını tırmalıyordu. Yine bir gün hanımlarının sayını tozelenek için gidiyorlardı hanımın kızının elbisesine çay döküştü. Bunu babasına söyleyen kız Gül ve Çiçek'i sokup atmıştı. Yine de umudunu kaybetmeyen kız yeni yöntemler düşünür. O sırada acılığa dayanamayan Çiçek ölür.

Buna çok üzülen Gül, günlerce ağlar. Birden miyavlama sesi duyulur. Birde ne görsün kedisi Çiçek'in bebek hali.

Bu dostlukla tetraç yollarına devam ederler. Hikayelerde okuduğu gibi durdu. Çok sakin olan Gül, kedisini Akto kışına benzetmişti. Bir sabah uyandı. Kedisini miyavlamıyor, konuşuyormuş. Bunun üzerine çok heyecanlanan Gül'ün kalbi kaldıramamış. Ani bir baygınlık geçirmiş.

Gül ve Çiçek o ünlü Kaf Daşını ormana koyulmuş. Kaf Daşına varmışlar artık. Gül'ün hayalleri gerçek oluyordu. Ama korkuyordu, ya o masallardaki ejderha çıkarsa! Bu düşünce içini kemiriyordu. Anı. Bir gürültü koştur. Yanındaki kedisini büyümüşü kostaca bir ejderha olmuştu. Ejderha onu kandıracağını ve ona yaşayacağını söylemişti. Gökten üç elma düşmüş biri: Gül'ün biri: ejderhanın biride okyanusun başına.

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için

İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKİYAR)

Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor.

Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi:

- <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ilkyar-ilkyar-16th-science-summer-school>

Eğer "çek" gönderilmek istenirse:

"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek

Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...